

[Bertel Dahlgaard.]

disk forpligtelse for forsvarsministeren til at nedbringe udgifterne med 150 mill. kr. og mente, at min tale ikke havde bidraget til at skabe klaring. Mon ikke det mere er manglende vilje end manglende evne, der præger den højtærede finansminister i denne forbindelse? Det er der visse ting, der kunne tyde på. Jeg sagde i min tale udtrykkeligt, at denne tekstanmærkning, hvis den blev vedtaget af folketinget, var udtryk for en opfordring til forsvarsministeren til at udvise en vis afventende holdning i sin administration under hensyn til de kommende måneders udvikling. Den betragtning — som jeg skulle tro deles også af de fleste regeringsmedlemmer — at der i det kommende finansår på disse områder vil foregå en udvikling ude i verden med hensyn til arten og karakteren af den oprustning, der finder sted, kan meget vel danne baggrund for en opfordring fra tinget til den danske forsvarsminister til nøje at følge denne henstilling og indrette sig derefter i sin administration.

Det er meget morsomt, for når man på et andet område foretager sig noget lignende, er den højtærede finansminister slet ikke i tvivl om, hvad en sådan tekstanmærkning betyder. Forslag til tekstanmærkning nr. 285 er tiltrådt af samtlige partier og foreslår hensættelse af 120 mill. kr. i nationalbanken. Ikke blot den højtærede finansminister, men også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen er meget vel indforstået med, hvad det forslag betyder. Jeg tror, det er finansministeren, der bruger det udtryk, at denne tekstanmærkning må føre til, at man må gøre sig en række overvejelser om, hvorvidt det nu bliver muligt at tilvejebringe dette overskud. Det har vi jo også drøftet i udvalget, og man har der nævnt forskellige muligheder, som ministeren går ind på og siger, at vi nøje må følge de bevillinger, der allerede er givet, og undersøge, om der skulle være muligheder for at holde igen. Med andre ord, når dagen i dag er til ende, har vi en finanslov liggende, som indeholder en række udgiftsbevillinger, som den højtærede finansminister her i tinget har erklæret vi må indrette os efter i det kommende finansår — under hensyn til denne tekstanmærkning, ændringsforslag nr. 285.

Det er noget lignende, der foreslås her.

Der er, som jeg sagde det, ikke tale om en forpligtelse til besparelser på 150 mill. kr., men det er et direktiv fra folketinget, som jeg efter ministerens udtalelse forstod han ikke var så forfærdelig meget uenig i, når han blot kunne forstå det på den måde, han her gav udtryk for, og jeg syntes ligefrem, ministerens udtalelse kunne tyde på, at han var fristet til at anbefale, at man stemte for.

Den højtærede forsvarsminister sagde, at de 150 mill. kr., der blev foreslået, ikke kunne være et resultat af en nøje gennemgang af de enkelte poster på budgettet. Nej, det er klart. I henhold til det, jeg her har sagt, er det netop ikke resultatet af en nøje gennemgang; men det er en bemyndigelse for forsvarsministeren, som oven i købet må siges ikke at indeholde nogen art af mistillid til ministeren på det område — tværtimod. Jeg nærer nemlig ikke tvivl om, at i det øjeblik, folketinget sagde dette til forsvarsministeren, ville han, måske med større glæde end han ville give udtryk for her i tinget, gerne følge et sådant direktiv.

Om de almindelige betragtninger, forsvarsministeren fremkom med, må jeg måske som en smule retorsion overfor det ordvalg, ministeren anvendte, sige, at disse almindeligheder giver jeg ikke meget for. Nu har jeg i de sidste 5 år, både ude på vælgermøder og her i salen, hørt, at man ikke ville give een kr. mere ud end påkrævet. Nej, det tror jeg heller ikke; men efter denne tirade har jeg nu i løbet af disse år set, at der er givet 600—700 mill. kr. mere ud om året. Disse almindeligheder er der derfor ingen, der bryder sig om.

Så talte den højtærede forsvarsminister om NATOs møde i december, hvor spørgsmålet om udgifterne til vedligeholdelse og fornyelse af materiellet havde været på tale — uden at der, såvidt jeg forstår, er kommet noget ud af forhandlingerne — og sagde i den forbindelse, at nu må man først og fremmest, inden man kan foretage sig noget nærmere, have rede på, hvad USA vil. Jeg må heroverfor sige, at det kan jo nok tage lidt tid, inden man bliver klar derover, og derfor ville jeg synes, at det, den danske forsvarsminister og den danske finansminister først og fremmest burde, var at gøre rede for sig selv og fortælle den danske befolkning, hvor store udgifter det her